

РЕШЕНИЕ

№ 10552

гр. София, 26.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **166** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226, ал.1 от АПК .

Образувано е въз основа на Решение № 13516 от 12.12.2024 г. по адм. дело №7515/2024г. по описа на ВАС, с което е отменено Решение №506/18.01.2024г, постановено по адм.д.№2406/2022г на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ.

Образувано е по жалба на „ФАРИ - БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк][жилищен адрес] , чрез адвокат В. С., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220220007631-091-001 от 17.09.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 131/25.01.2022 г. на ДД „ОДОП” – С. установения резултат по ЗДДС общо в размер на 21 445,75 лв. и лихви общо в размер на 7 594,39 лв., по фактури, издадени от „БОЧКО МОДА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДОНДУКОВ АВТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „БИЛДИНГ СТРОЙ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за данъчните периоди м. 12.2014 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г. м. 01.2018 г., м. 03.2018 г., м. 04.2018 г., м. 05.2018 г. и м. 07.2018 г.

Счита, че РА е необоснован и незаконосъобразен, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Според жалбоподател реалността на доставките се доказва с представените в хода на ревизията писмени доказателства, а процесните фактури са издадени законосъобразно към момента на възникване на данъчното събитие, т.е. налице е данъчен документ, съставен в съответствие с

изискванията на чл.114 от ЗДДС и е изпълнено условието на чл.71, ал.1, т. 1 от ЗДДС. Позовава се на съдебна практика на СЕС. Искането до съда е за отмяна на оспорения ревизионен акт.

Жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява, не се представлява. С молба от процесуален представител от 25.02.2025г моли всички доказателства, събрани при първоначалното разглеждане на делото, да бъдат приобщени по настоящото дело, като счита, че са представени достатъчно доказателства, от които да се докаже реалното изпълнение на доставките.

Ответникът - директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. Й., счита жалбата за неоснователна. Моли същата да бъде отхвърлена предвид мотивите, изложени в ревизионния акт и в касационната жалба. Претендира присъждане на разноски по списък. В случай, че се претендират разноски от жалбоподател, прави възражение за прекомерност.

СГП, уведомена, не изразява становище по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220220007631-020-001 от 08.12.2020 г., връчена по електронен път на 04.01.2021 г., е възложено извършването на ревизия на „ФАРИ-БГ“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчните периоди от 01.12.2014 г. до 31.12.2014 г. и от 01.11.2017 г. до м. 31.07.2018 г.

Последната е изменена със Заповеди №Р-22220220007631-020-002 от 02.04.2021 г. и №Р-22220220007631-020-003 от 28.04.2021 г., връчени по електронен път, като с нея е определен нов краен срок за приключване на ревизията до 04.06.2021 г.

Посочените заповеди са издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220220007631-092-001 от 17.06.2021 г., връчен на 05.07.2021 г. по електронен път.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното дружество е подадено писмено възражение срещу направените предложения за установяване на задължения в РД, което е прието за неоснователно.

Ревизията е приключила с издаването на РА № Р- 22220220007631-091-001 от 17.09.2021 г., от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 18.10.2021 г.

С цел събиране на доказателства, необходими за провеждането на ревизията, са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество по електронен път е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22220220007631-040-001/05.01.2021г., с което са изискани търговски и счетоводни документи, както и доказателства, относими към извършените доставки и ползвания данъчен кредит по фактурите, издадени от посочените доставчици. В отговор са представени документи и писмени

обяснения по електронен път, които са описани в констативната част на РД.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „БОЧКО МОДА“ ЕООД, „ДОНДУКОВ АВТО“ ЕООД и „БИЛДИНГ СТРОЙ КОМЕРС“ ЕООД, резултатите от които са обективирани с Протоколи за извършени насрещни проверки, съответно с № П-22221121057377-141-001 от 13.04.2021 г., № П-22001021056986-141-001 от 10.05.2021г. и № П-22221021057213-141-001 от 11.05.2021г.

На основание чл. 115 от ДОПК от органите по приходите е извършено посещение в счетоводството на жалбоподателя с цел преглед на първичните и вторични счетоводни документи, документирано с Протокол №1719974 от 27.05.2021 г.

Основната дейност на ревизираното дружество е преработка на материали /ишлеме/, доставени от Б. и Германия, като готовата продукция се връща обратно при основните клиенти на дружеството отново в Германия и Б..

Установено е, че „БОЧКО МОДА“ ЕООД е издало 14 фактури, по които ревизираното дружество е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 19 997,59 лв. през данъчните периоди от м. 11.2017 г. до м. 01.2018 г., от м. 03.2018 г. до м. 05.2018 г. и м. 07.2018 г. Предмет на доставките са ушиване на бебешки пелени, матраци с ластик, кърпи и калъфки. В хода на насрещната проверка от доставчика са представени копия от спорните фактури, придружени с поръчки и приемо-предавателни протоколи.

От ревизираното дружество са представени също така счетоводни регистри, както и доказателства за извършени плащания по спорните фактури. Органите по приходите са посочили, че за „БОЧКО МОДА“ ЕООД няма данни за назначени лица по трудови правоотношения, а в дадени писмени обяснения от представляващата Д. Л. Д. се твърди, че шивашките услуги са извършени от нея и от членове на нейното семейство. Предвид това ревизиращият екип е изискал информацията относно притежаваните от дружеството активи и мястото на обекта, където са извършени посочените услуги. Такава не е предоставена. Във връзка с това е извършена проверка в информационните масиви на НАП и е било установено, че „БОЧКО МОДА“ ЕООД няма заведени активи по счетоводни сметки от гр. 20 и няма данни да притежава ДМА, както и че представляващата в периода, когато са предоставени услугите на ревизираното дружество е била назначена по трудово правоотношение в „28-мо средно училище А. К.“, [населено място].

Във връзка с установеното ревизиращият екип е направил извод, че доколкото посочения доставчик не притежава ДМА, с които да извърши услугите, както и назначени лица и предвид, че се касае за ушиване на 411 780 артикула, то само представляващата не би могла на извърши тези услуги. Освен това липсвали данни на членовете на нейното семейство да са изплащани доходи във връзка с извършване на услуги към „БОЧКО МОДА“ ЕООД.

Органите по приходите са установили, че жалбоподателят е ползвал и правото на приспадане на данъчен кредит по фактура №[ЕГН] от 07.06.2018 г., издадена от „ДОНДУКОВ АВТО“ ЕООД в размер на 1 352,16 лв. и по фактура №553 от 13.12.2014 г., издадена от „БИЛДИНГ СТРОЙ КОМЕРС“ ЕООД в размер на 96,00 лв., с предмет на доставките „ушиване на ишлеме“. Установено е, че фактурата, издадена от „БИЛДИНГ СТРОЙ КОМЕРС“ ЕООД не е отразена в дневника за продажби за м. 12.2014 г.

Установено било, че предмет на дейност на „ДОНДУКОВ АВТО“ ЕООД е

извършване на търговия и ремонт на автомобили и дружеството не е имало назначени лица по трудови правоотношения, а „БИЛДИНГ СТРОЙ КОМЕРС“ ЕООД е имал назначени лица в областта на строителството.

По отношение на издадената фактура от „ДОНДУКОВ АВТО“ ЕООД ревизираното дружеството е представило копие от фактурата с предмет „ушиване на салфетки 45 072 броя и банково извлечение за извършеното плащане, а във връзка с извършените услуги по фактурата, издадена от „БИЛДИНГ СТРОЙ КОМЕРС“ ЕООД не са представени никакви документи. В хода на ревизията не са предоставени доказателства от страна на спорните доставчици за лицата, които са извършили услугите, мястото на извършването им и притежаваните от тях ДМА, необходими за извършването на шивашките услуги.

Във връзка с установеното ревизиращите са приели, че по фактурите, издадени от „БОЧКО МОДА“ ЕООД, „ДОНДУКОВ АВТО“ ЕООД и „БИЛДИНГ СТРОЙ КОМЕРС“ ЕООД няма извършени реални услуги по чл. 9 от ЗДДС, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 25 и чл. 9 от ЗДДС на дружеството - жалбоподател е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 21 445,75 лв. и са начислени лихви общо в размер на 7 594,39 лв. за данъчните периоди от м. 12.2014 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г. м. 01.2018 г., м. 03.2018 г., м. 04.2018 г., м. 05.2018 г. и м. 07.2018 г.

С Жалба вх. №53-06-8573 от 02.11.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. ревизионният акт е оспорен по административен ред.

С Решение № 131/25.01.2022 г. на Директор Дирекция „ОДОП” – С. издаденият Ревизионен акт №Р-22220220007631-091-001 от 17.09.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С. – ръководител на ревизията е потвърден.

Ревизионният акт е оспорен и по съдебен ред с жалбата, по която е образувано адм. дело №2406/2022г по описа на АССГ.

В хода на съдебното производство е разпитан свидетеля Д. Л. Д., която дава показания относно реалността на извършените услуги, и по-точно по отношение на материалната, техническа и кадрова обезпеченост. Съдът е кредитирал показанията на свидетеля, относно фактите за наличието на такива като непротиворечиви и кореспондиращи със събраните доказателства.

В хода на съдебното производство по адм.д.№2406/2022г е назначена и изготвена съдебно –счетоводна експертиза от вещо лице В. Д. Б.. Заключение по ССЧЕ е прието от страните без възражения. Вещото лице е работило по представените по делото доказателства с административната преписка, както и е посетила счетоводството на „Фари – БГ“ ЕООД.

Съдът е кредитирал приетото заключение на вещото лице по ССЧЕ като обективно и компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените й задачи. Всички документи, по които е работило вещото лице са приети към доказателствения материал по делото.

По същество на спора с Решение №506 от 18.01.2024г. на АССГ, постановено по адм.д.№2406/2022г. по описа на АССГ отменя Ревизионен акт /РА/ №Р-22220220007631-091-001 от 17.09.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 131/25.01.2022 г. на ДД „ОДОП” – С. установения резултат по ЗДДС общо в размер на 21 445,75 лв. и лихви общо в размер на 7 594,39 лв., по фактури, издадени от „БОЧКО МОДА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДОНДУКОВ АВТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „БИЛДИНГ

СТРОЙ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за данъчните периоди м. 12.2014 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г. м. 01.2018 г., м. 03.2018 г., м. 04.2018 г., м. 05.2018 г. и м. 07.2018 г.

В касационното производство по реда на чл.208-чл.228 от АПК вр. чл.160, ал.7 от ДОПК, образувано по касационна жалба на директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП по адм.д.№7515 от 2024г. ВАС се произнася с Решение №13516 от 12.12.2024г., с което отменя Решение №506/18.01.2024г. на АССГ, постановено по адм.д.№2406/2022г.по описа на АССГ и връща делото на същия съд за ново разглеждане от друг състав.

По настоящото адм.д.№166/2025г. в производството по реда на чл.226, ал.1 от АПК,след постановяване на Решение №13516/12.12.2024г. по адм.д №7515/2024 по описа на ВАС е прието и приобщено по настоящото дело адм.д.№2406/2022г, като съдът дължи разграничаване на спорните фактури и техните издатели при обсъждане конкретно представените към всяка една от тях съпътстващи доказателства, ведно със заключението на вещото лице по ССЧЕ и показанията на разпитания свидетел.

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. Изложеното определя спорът като материалноправен – относно наличието на реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1,т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС.

Не е спорно обстоятелството, че основната дейност на ревизираното лице е преработка на материали /ишлеме/, доставени от Б. и Германия, като готовата продукция се връща обратно при основните клиенти на дружеството отново в Германия и Б..

Спорен по делото е въпроса дали са налице законовите предпоставки за признаване правото на ползване на данъчен кредит в общ размер 21 445,75 лв. по фактури, издадени от „Бочко мода“ЕООД, „Дондуков Авто“ ЕООД и „Билдинг Строй Комерс“ ЕООД и съответни лихви за забава в размер 7 594,39лв. Конкретно „Бочко Мода“ ЕООД е издало 14 фактури, по които жалбоподателят е ползвал право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 19 997,59лв през данъчни периоди от м.11.2017г до м.01.2018г, от м.03.2018г до м.05.2018г и м.07.2018г. Предмет на доставките са ушиване на бебешки пелени, матраци с ластик, кърпи и калъфки, като се касае за ушиване на 411 780 броя артикула.

Жалбоподател е ползвал право на приспадане на данъчен кредит по фактура №[ЕГН] от 07.06.2018г, издадена от „Дондуков Авто“ ЕООД в размер на 1 352,16лв с предмет на доставка „Ушиване на салфетки 45072 броя“.

Жалбоподател е ползвал и право на приспадане на данъчен кредит по фактура №0...553/13.12.2014г., издадена от „Билдинг Строй Комерс“ ЕООД в размер на 96,00лв с предмет на доставка „ушиване на ишлеме“, последната не е отразена в дневника за продажби за м.12.2014г.

Понятието „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещь от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с

нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл.14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по нея или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. Самото осъществяване на доставка предполага доказване на фактически и правни действия, които да обезпечат действителното участие на търговеца в стопанския оборот, т.е. наличие на реална икономическа дейност.

Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти (индиции), които са в основа на доказателствени изводи за отрицателния факт – Тълкувателно решение № 6/2014 г. на ОСГК на ВКС. Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“ - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.1 АПК. Такива обективни факти са всички онези доказателственорелевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индигия, улика, „мълчаливо да свидетелства“ относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се поставят въпросите и е относимо изследване на произхода на стоката, на съхранението, движението и приемо-предаването ѝ, защото всеки един от тези факти може да има доказателствено релевантно значение за спорния въпрос относно реалността на доставките съобразно твърдения от страните механизъм на настъпването им.

Безспорно, нито правният способ на прехвърляне на собствеността върху стоките, нито произходът им, са елементи от фактическия състав на понятието за реалност на доставките на стоки. Но всеки един от тези факти е доказателствено

релевантен и може „мълчаливо да свидетелства“ относно реалното фактическо положение, доколкото само реално осъществилите се стопански операции, свързани с реална икономическа дейност по реални доставки на стоки и услуги, използвани в действителната икономическа дейност на лицето, са релевантни към спорното право на приспадане на ДК.

Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело С-324/11 „Gabor Toth“). Националният съд следва да определи във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото дали е налице прехвърляне на правото на разпореждане със съответната вещ като собственик (т.34 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С.78/12 Е.-К ЕООД) и в съответствие с националните правила на доказването да направи обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора (т.37 от същото решение), за целта на която преценка може да вземе предвид данни относно предхождащи или следващи доставки (т.38 от същото решение), като част от обективните данни за наличие или не на реални доставки. Когато документите, представени от получателя по спорните доставки, също разкриват нередовности, това следва да бъде отчетено при извършване на общата преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства в главното производство от националната юрисдикция (т.57 и т.63 от решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 „ЛВК-56“ ЕООД). Това предполага съвкупна преценка на всички фактически обстоятелства, които са специфични за всеки случай и зависят от процесуалната активност на страните по него.

Настоящият спор касае реално извършване на доставка на шивашки услуги по смисъла на чл.9 от ДДС и от тримата доставчици – „Бочко Мода“ ЕООД, „Дондуков Авто“ ЕООД и „Билдинг Строй Комерс“ ЕООД.

Правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с наличието на реално извършена доставка по смисъла на чл.6, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗДДС. Съгласно чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. Следователно стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната.

За обосноваване на доставка на услуга е необходимо да са налице доказателства, които удостоверяват възможност на конкретния доставчик да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и престирането на резултата от получателя на доставката. В случая доказателства за доставката се разделят на две групи – в първата се включват тези, които удостоверяват възможността доставчикът със свои притежавани или наети ресурси /например кадрови, материални, технически и др./ да осъществи услугите, а във втората - писмени документи, съставени по повод изпълнението на услугата, като резултатите от доставката, видими в крайния продукт /материално-веществен или нематериален такъв/.

Ревизиращите органи и директор на дирекция ОДОП С. приемат, че липсват доказателства за реалното изпълнение на фактурираните от трите дружества „Дондуков Авто“ ЕООД, „Билдинг Строй Комерс“ ЕООД и „Бочко Мода“ ЕООД доставки на шивашки услуги – изработка на калъфки, салфетки, кърпи и др, тъй като

от доказателствата, събрани от приходните органи в хода на ревизията не се доказва както извършване на доставките, така и обстоятелството, че същите са извършени от издателите на фактурите, по които е упражнено право на данъчен кредит.

Както правилно е отбелязано от ревизиращите органи, за да бъде конкретна услуга фактически осъществена, се изисква полагане на личен труд от физически лица, използване на съответни технически средства, като без наличие на кадрови потенциал едно дружество не би могло да извърши дадена услуга. Доставчиците „Дондуков Авто“ ЕООД и „Билдинг Строй Комерс“ ЕООД безспорно не разполагат с необходимия трудов и материален ресурс.

По отношение доставчик „Дондуков Авто“ ЕООД е извършена насрещна проверка на задълженото лице, изготвено е искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице №П -22001021056986-040-001/26.03.2021г, като за ИПДОЗЛ не е получена електронна препратка за получаването и приемането на документа. С оглед на това и с цел връчване на искането са извършени две посещения на адреса за кореспонденция в [населено място], надлежно документирани с протоколи от 05.04.2021г и от 13.04.2021г, като поради неоткриване на ЗЛ, ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл.32 на 29.04.2021г. От информация в ТР при АВ е видно, че дейността на този доставчик е внос, износ, търговия и ремонт на автомобили, търговия, производство, търговско представителство и посредничество, комисионни, спедиционни и превозни сделки, хотелиерски, ресторантьорски, туристически, рекламни, информационни, програмни и импресарски услуги, лизинг, внос и износ на стоки и всички други сделки и услуги. Също така към момента на проверката в този доставчик няма назначени лица по трудови правоотношения. За процесната доставка са представени единствено: фактура №[ЕГН]/07.06.2018г с предмет „Ушива салфетки 43/43“ с посочено количество 45 072 броя, единична цена 0,15 и сума 6760,80лв /л.179 от адм.д.№2406/2022/ и извлечение от отчет по сметка за извършеното плащане /л.194 от адм.д.№2406/2022/. Други доказателства за получени и извършвани от този доставчик документи не са представени, няма документи за получени от жалбоподател към доставчика материали за извършване на шивашките услуги, няма документи за кадрова и техническа обезпеченост на доставчика, не са представени и доказателства за получени и извършвани от дружеството доставки и исканите в хода на проверката получени, издадени и съставени от него оригинални счетоводни документи. Обосновано е прието, че процесния доставчик не разполага с необходимия трудов и материален ресурс, в хода на ревизионното производство и пред съда липсват доказателства за ползване на подизпълнител за сочената услуга, липсва договор за поръчка, от който да може да се установи конкретно количество и вид на салфетките, които доставчикът е приел да изработва, както и срокове за изработката и начина на предаването им. Липсват двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, от които да е видно, че доставчикът е приел от жалбоподателя, материалите за ушиването на тези салфетки, както и за тяхното връщане на жалбоподателя. От данните по делото не може да се установи и по какъв начин е определена цената на услугата по ушиването на салфетки, как и въз основа на какво е договорено възнаграждението. Също така не без значение е и обстоятелството, че не фигурират доказателства за това какви са параметрите на договорената доставка между издателя на фактурата и доставчика. Дори и от жалбоподател липсват обяснения за това какво, къде и кой е извършил по тази доставка, няма съпътстващи писмени доказателства за фактурата. Доставчикът „Дондуков Авто“ ЕООД също не е

представил доказателства за наличие на необходимо оборудване, предназначено за шивашки цех, в който да се изработи продукцията „на ишлеме“ на 45 072 броя салфетки. Липсата на активи на доставчик се потвърждава от декларираните данни в ГФО на доставчика. С оглед изложеното настоящият съдебен състав приема, че по отношение доставката на шивашки услуги, за които е издадена фактура от „Дондуков Авто“ ЕООД нито от жалбоподател, нито от доставчика са ангажирани достатъчно и надеждни доказателства, удостоверяващи изпълнение на фактурираната услуга, респ. не са налице доказателства за материална, кадрова и техническа обезпеченост на тази доставка и за реалното изпълнение на същата. Безспорно наличието/липсата на материален, кадрови и технически ресурс при доставчика няма пряко отношение към правото на приспадане на данъчен кредит, но същото е индикация за наличие на документи с невярно съдържание и некоректно отразяване на стопанските операции, влечащо до нарушение на ЗСч. А наличието само на издадени фактури и непредставянето на другите, съпътстващи реалните доставки документи и доказателства водят до предположение за недобросъвестно поведение от страна на участниците в сделките. Единствено притежанието на фактура не е достатъчно, за да се счита за доказано отразеното в нея обстоятелство, тъй като липсва нужната конкретна информация за фактическото изпълнение на доставката, с която и двете страни – жалбоподателят и неговия доставчик би следвало да разполагат, а това от своя страна води до заключение, че липсва реално осъществена доставка. Според съда не е доказано изпълнението на изискванията на чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1 във връзка с чл.6 и чл.9 от ЗДДС, а именно наличие на доставка на стоки и услуги по облагаеми доставки, които се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки.

Аналогично по отношение на доставчик „Билдинг Строй Комерс“ ЕООД – чрез включване в дневниците за покупки жалбоподател е упражнил право на данъчен кредит по фактура, издадена от „Билдинг Строй Комерс“ ЕООД – фактура №[ЕГН]/13.12.2014г с предмет на доставката: „Ишлеме на текстил“ в размер на 96,00лв. В хода на извършената насрещна проверка, обективирана на стр. 13-14 от РД доставчикът не е представил доказателства, защото исканията за представяне на документи и писмени обяснения са връчени по реда на чл.32 от ДОПК чрез прилагане към данъчното досие. Установено е, че процесната фактура не е отразена в дневника за продажби за м.12.2014г. Не са представени документи, от които обосновано да се установи вида и мястото на извършване на доставката, начин на заплащане, наличие на материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършването ѝ. Нито в хода на ревизионното производство, нито пред съда са представени документи във връзка с тази доставка -фактура, договор за поръчка, приемо предавателни протоколи, данни за извършено плащане и т.н. За периода на доставката правилно е анализирано от ревизиращите органи, че дружеството има наети лица по трудови правоотношения, несъответстващи по длъжност на декларирания предмет на дейност по доставката, за която е отразена фактурата. Така при анализ на наличната информация на НАП „Справки за осигуряването по Булстат“ е видно, че лицата заемат длъжностите: „шпакловчик“, „работник строителство“, „Работник полагане на пътни настилки“ са наемани за кратък период от време от „Билдинг Строй Комерс“ ЕООД.

Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС задължителна предпоставка за правото на приспадане на данъчен кредит е субектът да притежава фактура, която да отговаря на изискванията на чл. 114 от ЗДДС. По делото се установява от събраните

доказателства, че не е изпълнено условието по чл.71, ал.1, т.1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ /фактура/ от страна на жалбоподателя, издадена от прекия доставчик „Билдинг Строй Комерс“ ЕООД. За горното свидетелства и заключението по назначената ССЧЕ, където в т.П- Проверени документи и книжа не е отразено като писмено доказателство по адм.д.№2406/2022 наличие на фактура №[ЕГН]/13.12.2014г.

Следва да се има предвид, че доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le Rayon d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ. Т.е. доставката е доказана само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации. В процесния случай нито една от тези предпоставки не е налице - не се доказва, че съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет /липсва договор, съдържащ индивидуализация на услугата, срокове за изпълнение и т.н./, не се доказва, че жалбоподател е представил на доставчика необходимите материали за изработката на ишлеме, не се установява по какъв начин е сформирана цената за услугата, липсва информация за период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците.

Освен това релевантен е въпросът от кого е извършена възложената работа, конкретно извършена ли е от лицето, издало фактурата, документираща начисления данък, явяващ се ползвания от получателя данъчен кредит. Характерът на отделните доставки предполага изпълнителят им да има на разположение необходимата кадрова и техническа обезпеченост. В процесния казус се установи, че през периода на издаване на фактурата, дружеството „Билдинг Строй Комерс“ ЕООД е имало назначени лица на длъжности, несъответстващи на предмета на фактурата, не е доказана и материалната обезпеченост на доставчика доколкото предмет на възложените шивашки услуги предполагат наличието на материална база, където да бъдат реализирани дейностите по ушиване на ишлеме. Наличието на материален и кадрови ресурс, както и технически капацитет безспорно не представляват част от фактическия състав на правото на приспадане на данъчен кредит, но способността на доставчиците да осъществят фактурираните доставки е от значение при решаването на

фактическия въпрос относно спорната им реалност. В случая органът по приходите правилно е преценил, че капацитет не е доказан както от страна на доставчика, така и от ревизираното дружество. За доказване изпълнението на предмета на договора е необходимо изпълнителят да представи доказателства за това, но такива не са представени. Освен това няма никаква информация за лицата, изпълнили тези дейности и квалификацията им. Не са ангажирани доказателства за направени разходи, свързани с извършване на услугите, местата на които са извършени, липсват каквито и да било други косвени доказателства за извършени действия. Независимо от това, че доставчикът не е представил доказателства за реално извършени услуги, по-важното в случая е, че самото ревизирано дружество също не разполага с такива. В заключение, съдът намира, че по делото не са налице достатъчно доказателства, относно реалността на процесната доставка по фактура №[ЕГН]/13.12.2014г, издадена от прекия доставчик „Билдинг Строй Комерс“ ЕООД.

По отношение упражненото право на данъчен кредит по фактури, издадени от „Бочко Мода“ ЕООД: в хода на ревизията е установено, че Строй Инвест К. 2018“ ЕООД /сега Б. мода ЕООД/ е регистриран по ЗДДС на 30.09.2016г и deregистриран считано от 12.02.2019г-установени обстоятелства по чл.176 ЗДДС. Предмет на дейност на този доставчик е извършване и предоставяне на шивашки дейности и услуги, хотелиерски, туристически, рекламни, информационни, програмни, импресарски или други услуги, дейности по управление и експлоатация на заводи за палети и други материали, производство и търговия на всякакви стоки, покупко-продажба на всякакви стоки в страната и чужбина, търговско представителство и посредничество, консултантски услуги, комисионни сделки, както и всяка друга дейност, незабранена от закон. При извършена проверка на място относно доставките са представени от РЛ: Договор за изработка от 02.10.2017г /л.210-211 адм.д.№2406/2022/. Съгласно последния възложителят „Фари БГ“ ЕООД възлага, а изпълнителят „Бочко Мода“ ЕООД приема да извърши ушиване на ишлема на текстилни изделия-калъфи за матраци, кърпи, чаршафи, салфетки и други. Съгласно чл.2 възложител се задължава да изплати на изпълнител сумата за всяка отделна поръчка, след подписване на ППП и издадена фактура. В чл.3 от договора е посочено, че възложител ще изплати на изпълнител договореното в чл.2 възнаграждение в брой или с платежно нареждане след извършване на определената работа. Жалбоподател е представил счетоводни регистри и доказателства за извършените плащания. От страна на доставчика в хода на насрещната проверка са представени копия от спорните фактури /л.212-220/, които са с наименование на стоката-услуга шиене на ишлема на калъфки, кърпи, пелени, матрак, салфетки с посочени конкретни размери- общо 411780 артикула, придружени с поръчки /л.204-206/ и приемо-предавателни протоколи /л.207-209/. Всички поръчки са за изработка и ушиване на матрак с ластик в съответни размери и цветове като в същите се посочват и количество и нужните за това материали /мукави, пликкове, перилки, точки, кашони, ластици, конци и др/. В поръчките не фигурира искане за изработка на калъфки, пликкове, пелени и салфетки. Аналогично Приемо-предавателните протоколи са единствено за изработени и ушити матраци с ластик, липсват такива за предаване на изработени калъфки, пелени, кърпи и салфетки. Представена е също декларация /л.224/ от Д. Л. Д., управител и собственик на „Бочко Мода“ ЕООД, с която декларира, че услугите по ушиване на ишлема са извършени от нея самата и малка част от членовете на семейството ѝ. Представен е също и договор за наем от 01.06.2017г между Б.-В. ООД /наемодател/ и Б. Мода

ЕООД /наемател/. Предмет на договора е предоставяне за временно ползване на наемател производствено помещение от 500 кв.м /с прилежащи санитарен възел и склад в мазе/ в сграда, находяща се в парцел XXXV кв.12 от регулационния план на В.. Съгласно клаузите на наемния договор, наемателят се задължава да плаща определената цена и приема да ползва площта за производствена дейност, така както е огледано и одобрено от него при подписване на договора и приемно предварителния протокол. Съгласно чл. 2 договорът е безсрочен. Към договора не фигурират приложения /л.223/.

Ревизиращите органи са изисквали информация относно притежаваните от доставчика активи, място на обекта, където са извършени шивашките услуги, такава информация не е представена, предвид това е извършена проверка в информационните масиви на НАП и е констатирано, че доставчикът няма заведени активи по счетоводни сметки от гр.20 и няма данни за притежавани ДМА, установено е също така, че Д. Д. за периода е била назначена по трудово правоотношение в „28 -мо средно училище А. К.“ [населено място], с оглед изложеното ревизиращите са приели, че доставчикът не притежава ДМА, с които да извърши шивашките услуги, няма назначени лица и предвид значителния брой артикули, които са за ушиване, а именно 411 780бр, то само Д. не би могла да извърши тези услуги, както и предвид липсата на данни на членове от нейното семейство да са изплащани доходи във връзка с извършването на шивашки услуги към „Бочко Мода“ ЕООД. Директор дирекция ОДОП в производството по чл.152-чл.155 от ДОПК е намерил, че липсват доказателства за реално изпълнение на фактурите от „Бочко Мода“ ЕООД, от доказателствата не се доказва както извършването на доставките, така и обстоятелството, че същите за извършени от издателя на фактурите, по които е упражнено право на данъчен кредит, доставчикът не разполага с необходимия трудов и материален ресурс, като доказателствата са недостатъчни да обосноват реално извършени доставки. Няма доказателства, че доставчикът Б. Мода ЕООД е ползвал подизпълнител, както и че липсват приемо предавателни протоколи, от които да е видно, че доставчикът е приел от жалбоподателя всички материали за ушиване на изделията, липсва също и информация как точно е определена цената на услугата и въз основа на какво е договорено възнаграждението. Отчетено е също, че доставчикът не разполага с кадрова обезпеченост за извършване на фактурираните услуги, както и липсата на доказателства за необходимо оборудване, предназначено за шивашки цех, където да се изработи продукцията, потвърждаващо се от проверка на декларираните в ГФО отчети на доставчиците.

Разпоредбата на чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС гласи, че данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на нормата следва, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. Условието за наличие на облагаема доставка като основание за възникване на данъчно събитие, обуславящо правото на данъчен кредит, залегнало в чл.167 и чл.63 от директивата, е транспонирано в разпоредбата на чл.25 и чл.68, ал.2 от ЗДДС, като доказателствената тежест за установяване реалността на доставките, както се посочи по-горе се носи от ревизиращия субект, който е декларирал правото на приспадане на д.к. по тези фактури. Безспорно данъчната фактура представлява частен свидетелстващ документ и като така не се ползва с материална доказателствена сила. Предвид горното независимо че фактурите

са издадени от доставчика Б. Мода ЕООД и че са изпълнени формалните изисквания за отразяването им в дневниците за продажби и справките-декларации на доставчиците, в какъвто смисъл е и заключението по ССЧЕ, само фактурите не доказват, че удостоверените с тях доставки на стоки и услуги са действително осъществени, т.е. че съдържанието на фактурите съответства обективната действителност.

Предпоставките за признаване право на данъчен кредит са кумулативни, като липсата на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. Доставката на услуга представлява фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност и реалното им осъществяване би могло да бъде доказано с всякакви счетоводни и търговски документи. Проследяването на отделните елементи на доставката на услуга включва установяването естеството на услугата в общ план, осигуряване на необходимия персонал и активи за нейното изпълнение и предаване резултата от свършената работа. В процесния случай от изслушаната и приета по дело №2406/2022г ССЧЕ се установява, че осчетоводените счетоводни сметки са в съответствие с прилагане на национални счетоводни стандарти, установена е хронология на счетоводните документи за период от 01.11.2017г до 31.07.2018г, че изписването на материалите за ишлеме по дебита на 404 доставчици при определени условия от Б. и Германия и по кредита на 302 Материали от внос, което отново е в съответствие със счетоводните стандарти. Съществено в случая, е, че извършената проверка от ВЛ е единствено в счетоводството на жалбоподател, но не и в това на доставчика „Бочко мода“ ЕООД, предвид това по записванията в счетоводствата на получател е оставена информационна следа за доставките, но не и такива в счетоводството на доставчика. Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС задължителна предпоставка за правото на приспадане на данъчен кредит е субектът да притежава фактура, която да отговаря на изискванията на чл. 114 от ЗДДС. По делото се установява от събраните по доказателства, че е изпълнено условието по чл.71, ал.1, т.1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ /фактури/ от страна на жалбоподателя, издадени от прекия доставчик, като същите съдържат задължителните реквизити или минимално изискуемата се информация по чл. 6, ал. 1 от ЗСч и чл. 114, ал. 1 от ЗДДС. Към същите са представени съпътстващи частни документи, чието съдържание не се ползва с официална доказателствена сила. Така от поръчките на жалбоподател /л.204-206 от адм.д.2406/2022/ е видно, че се изисква ушиване на матраци с ластик с конкретно посочени размери, номер на артикул и посочен цвят и брой, с включените за изработката им материали, липсват обаче поръчки за останалите услуги по шиене на ишлеме, отразени във фактурите – калъфки, кърпи, бебешки пелени с посочени във фактурите размери и модели. Аналогично приемо-предавателните протоколи обективират единствено извършено приемо-предаване на матраци с ластик с посочени размери, арт.номер и цвят, но няма данни за останалите артикули – калъфки, кърпи, бебешки пелени. От представения договор за изработка, сключен на 02.10.2017г е видно, че предметът му е за ушиване на ишлеме на текстилни изделия –калъфи за матраци, кърпи, чаршафи, салфетки и други, т.е. единствено изработката на матраци съответстват на описанието, посочено във фактурите. Липсата на други документи възпрепятства установяване съответствието на действително извършените сделки, възможността за доказване реалността на доставките – ушиване на 411780 различни артикула, респективно установяване настъпването на данъчното събитие.

Няма спор, че доставчикът Б. Мода ЕООД не притежава ДМА, няма назначени лица, а представляващата дружеството за периода е престирала труд по трудово правоотношение в СУ в [населено място]. Декларирала е също, че през периода, в който е била собственик и управител на фирмата-доставчик за „Фари БГ“ ЕООД „е ушивала сама и в някой случай с помощта на семейството ми“ продукция, като са надлежно издавани фактури и приемо предавателни протоколи към Ф. БГ. Физическото лице е дало свидетелски показания, че работи с фирмата от 10 години, не се нуждае от много работници, вместо това работи със семейството /четири сестри и един брат/. Дава показания, че е наела цех и нейното семейство са достатъчни като работници, ушиват артикулите по скроени материали. По-нататък дава показания, че няма наета ръка, тъй като бизнесът е семеен /4 сестри и 1 брат и майка й/, които работят в наетото помещение в [населено място], което е с машини, собственост на наемодател и там се изпълнява процеса. Съдът не кредитира показанията на свидетеля Д. Д.- касае се за услуги по ушиване на 411 780 артикула, като в самите показания броят на лицата от семейството й е различен – в декларацията посочва сестрите и брат си като лица, осъществяващи услугите по ушиване, в следствие към тези лица се посочва и нейната майка. Нито от свидетелските показания, нито от събраните писмени доказателства се установява, че тези членове на семейството й /без значение за техния брой/ имат познания за работа с шивашки машини, ценз, квалификация за осъществяваната услуга по шиене на ишлеми и др. Отделно от това, Д. към този момент е била назначена в училище в [населено място], цехът, в който е ушивана продукцията е в [населено място], т.е. обективно е невъзможно Д. да осъществява трудова дейност по трудовото правоотношение и да изработва шивашки услуги в такова значително количество едновременно на две различни места – в [населено място] и в [населено място]. Също така в декларацията, дадена пред приходните органи се твърди, че само в някои случаи е ползвала като работна ръка членовете на семейството й, горното не кореспондира с дадените пред съда свидетелски показания, където се твърди, че тя и нейното семейство шият по скроените от господин Д. материали по спорните доставки. Отделно от това свидетелката твърди, че наетото от Б. помещение е снабдено с всички необходими за изработката на текстила машини и съоръжения. От съдържанието на представения договор за наем /л.223/ е видно, че се касае до производствено помещение от 500кв.м. /с прилежащи санитарен възел и склад в мазе/ в сграда, находяща се в парцел XXXV кв.12 от регулационния план на В.. Други данни за това производствено помещение няма, нито за каква производствена дейност ще се ползва от наемателя. Съгласно чл.2 от договора плащането на площта за производствена дейност е така, както е огледано и одобрено от наемател при подписване на договора и приемно предавателния протокол, но такъв липсва. Следователно остава за съда недоказано, че производствената база е с предназначение „шивашки цех“, както и че същата е била оборудвана с необходимите машини и съоръжения за ушиване на спорните доставки.

Предвид горното, единствено счетоводните записвания не представляват доказателство за реално осъществени доставки, пораждащи право на данъчен кредит и осчетоводяването на определени стопански операции не е достатъчно, за да обоснове реалност на конкретни доставки. Според настоящия състав правилно от ревизиращите органи е прието, че липсват доказателства за реално изпълнение на фактурираните от Б. Мода ЕООД доставки на услуги – от събраните доказателства не се доказва както извършването на доставките, така и обстоятелството, че същите са извършени от Б.

Мода, по които е упражнено право на данъчен кредит. Физически осъществяването на услугата изисква полагане на личен труд от физически лица, използване на съответните технически средства – за този доставчик не се доказва наличие на кадрови потенциал на доставчика – не е доказан конкретния брой на членовете на семейството, ангажирани със семейния бизнес на доставчик, нито възможността на същите да ушийт стоките поради наличие на специални знания и възможността да работят с шивашки машини. Липсват доказателства и за наличен материален и технически ресурс – машини в производствената база, наета в [населено място] и използването му за целите на „шивашки цех“. Предвид изложеното настоящия състав не кредитира като достоверни показанията на свидетеля. Въпросът дали „Б.“ В. се занимава с отдаване на помещение, ведно с шивашко оборудване остава недоказан, недоказан за съда остава и въпросът за възможността на свидетеля за извършване работа на ишлеме и от кои лица от семейния бизнес на доставчика „Бочко мода“ ЕООД са фактически извършени шивашките услуги, както и наличието на компетентност на тези лица да работят с шивашки машини за реализиране на значително големия брой артикули на ишлеме -411 780 броя. С оглед на това, правилни са изводите на приходните органи, че посочения доставчик не притежава ДМА, с които да извърши услугите, както и назначени лица, които да могат да извършат тези услуги. Въз основа на конкретно събраните доказателства, анализирани по-горе съдът формира извод за липса на реално извършени доставки по 14 бр. фактури от „Бочко Мода“ ЕООД, тъй като наличието на възможност този доставчик да изпълни фактурираните доставки на услуги не е доказано.

Наличието или липсата на материален, кадрови, технически ресурс при доставката няма пряко отношение към правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя. Същото обаче е индикация за наличие на документи с невярно съдържание и некоректно отразяване на стопанските операции, което е нарушение на С.. Наличието на издадени фактури от доставчик, без същите изцяло да кореспондират с предмета на доставките от съпътстващите реалните доставки документи и доказателства, води до предположение за недобросъвестно поведение от страна на участниците в сделките. Съгласно практиката на СЕС, във връзка с Директива 2006/112, не се допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадължено лице правото да приспадне на ДДС, поради това, че издателят на фактурата за предоставените стоки и услуги е извършил нарушения, но този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. В т.74 и 75 от решение от 21 февруари 2006г по дело Halifax и др./C255/02, Recueil, СЕС дава конкретни насоки, въз основа на които може да се определи дали доставката е икономически обоснована. Съдът приема, че в контекста на тълкуването на Шеста директива 77/388 относно хармонизиране на законодателствата на ДЧ относно данъците върху оборота може да се приеме, че е налице злоупотреба, когато: въпреки формалното прилагане на предвидените в съответните разпоредби от Шеста директива условия и на националното законодателство, транспониращо тази директива, съответните сделки водят до получаването на данъчно предимство, чието предоставяне би било в противоречие с преследваните с тези разпоредби цели. В процесния случай, от множеството обективни обстоятелства е видно, че основната цел

на въпросните сделки е получаването на данъчно предимство. А ползването на право на приспадане на данъчен кредит по документи с невярно съдържание, които не са съставени в резултат на действително развили се търговски взаимоотношения, се квалифицира от СЕС като позоваване на право на приспадане с измамна цел или с цел злоупотреба /Решение от 06 декември 2012г по дело С-285/11, Б. ЕООД, т.36/

В заключение, съдът намира, че по делото не са налице достатъчно доказателства относно реалността на процесните доставки по процесните фактури, издадени от прекия доставчик „Бочко Мода“ ЕООД.

При този изход на спора, с оглед материалния интерес и направеното искане от ответника в този смисъл, жалбоподателят следва да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 8 919,63лв, съгласно чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1 от 09.07.2004г за възнагражденията за адвокатска работа, изчислен върху материален интерес в размер на 29 040,14лв, за три съдебни инстанции, по 2 973,21лв за инстанция и държавна такса в размер на 232,32лв за касационна жалба срещу Решение №506/18.01.2024г по адм.д №2406/2022г по описа на АССГ или общо разноски в размер на 9 151,95лв.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 67-ми състав на основание чл. 160 от ДОПК:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ФАРИ - БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк][жилищен адрес] и електронен адрес: [електронна поща], чрез адвокат В. С., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220220007631-091-001 от 17.09.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 131/25.01.2022 г. на ДД „ОДОП” – С. установения резултат по ЗДДС общо в размер на 21 445,75 лв. и лихви общо в размер на 7 594,39 лв., по фактури, издадени от „БОЧКО МОДА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДОНДУКОВ АВТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „БИЛДИНГ СТРОЙ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за данъчните периоди м. 12.2014 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г. м. 01.2018 г., м. 03.2018 г., м. 04.2018 г., м. 05.2018 г. и м. 07.2018 г., като неоснователна.

ОСЪЖДА „ФАРИ - БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите разноски в размер на 9 151,95 лв.(девет хиляди сто петдесет и един лева и деветдесет и пет стотинки).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: